

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HANS HENRIK SCHOU

FØDT 17. MARTS 1797

LIVSERINDRINGER OG STAMTAVLE

I ANLEDNING AF

HUNDREDAARSDAGEN

FOR HANS FØDSEL

TRYKT SOM MANUSKRIFT FOR FAMILIENS MEDLEMMER

KJØBENHAVN

BIANCO LUNOS KGL. HOF-BOGTRYKKERI (F. DREYER)

1897

Optegnelser af Hans Henrik Schou.

1797 den 17de Marts blev jeg født i Præstøe Mølle, hvor mine Forældre boede hos min Moders Broder, som var Møller. Min Fader havde en Mølle i Nærheden, Ravnemøllen, i Forpagtning. Han var født i en Bondeby i Holbek Amt, Qvellinghøj, hvor hans Fader var Sadelmager; denne var født i Holbek og min Faders Moder i Fyen. Min Moder var født

i Præstøe Mølle, hendes Fader havde været Skipper, før han blev Møller; han var født paa en lille Ø mellem Sjælland og Møen — Nior; hendes Moder i Præstøe. Da jeg var $\frac{1}{2}$ Aar, flyttede mine Forældre til Bjerbygadesmølle herved Byen (Slagelse), hvor min Broder Frederik Ludvig blev født. Flere Sødskende har jeg ikke havt. Jeg var da $3\frac{1}{2}$ Aar gammel og kan tydelig erindre, at da han var født, blev han lagt ind i en Seng, hvor jeg laa, og jeg gav mig til at skringe, da han blev lagt der. Medens vi boede her, stod Slaget paa Kjøbenhavns Rhed, som jeg ogsaa tydelig kan erindre. Det Aar eller mulig Aaret efter byggede min Fader en Gaard ved Bjerbygades Port, hvor han anlagde Brændevinsbrænderi, som da blev hans Hovednæringsvej i Forening med Avlsbrug, og tillige byggede han flere Steder i Byen og solgte, hvorved han ogsaa fortjente noget, ligeledes ved at paatage sig Opførelsen af offentlige Bygninger. Saaledes byggede han Fattighuset heri Byen og opførte Kuppelen paa St. Michels Kirke, som han selv afbandt, da han havde godt Kjendskab til Møllebyggeriet; paa Hjelmstangen i Kuppelen har han indgravet sit Navn. Fløjet satte han paa selv ved at klatre op af Jernstangen, da Blytækkeren ikke vilde opsætte det, uden der blev bygget ham et Stillads, som min Fader ikke vilde bekoste. Det var et dristigt Foretagende, han stod paa Kuglen og satte det paa. Han var en meget fornuftig Mand og havde erhvervet sig ved Flid og Læsning gode, praktiske Kundskaber; thi han havde ei andre Skolekundskaber end dem, hans Forældre havde bibragt ham, da han aldrig havde gaaet i Skole. Imidlertid skrev

han meget godt for sig og vandt saaledes af Landhusholdningsselskabet den store Sølvmedaille for en Afhandling, der handlede om de mindre Købstæders daværende Forfatning, og hvad der kunde bidrage til deres Opkomst; dette var 1805. Mottoet paa den var: «Hvor Statens Velfærd fremmes kan, Bør Egennytte vige, Saa at den redelige Mand Ej trykkes af den rige».

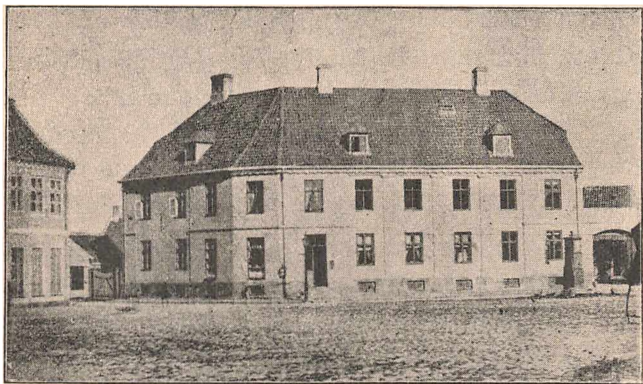
1807 gjorde Englænderne Landgang her paa Sjælland, afbrændte en stor Del af Kjøbenhavn og rovede vor Flaade; da var jeg i mit 11te Aar. Vi havde betydelig Indkvartering af engelske Jægere og hanoveransk Cavalleri og Artilleri; thi en stor Del af Armeen var Hannoveranere, da Hannover dengang laa under England. Da der var blevet Vaabensstilstand, rejste min Fader til Kjøbenhavn og saa den Ødelæggelse, som der var anrettet, hvilket han tog sig meget nær. Han var netop om Morgenen kommet hjem derfra, som vi fik 2 Dragoner i Kvarter. Jeg var i Gaarden og anviste dem et Karlekammer ved Stalden, hvor de skulde ligge og have deres Tøj; men der vilde de ikke være og gik straks ind i Stuen og derfra op i det Værelse, hvor min Fader endnu laa paa Sengen, og fordrede af ham et af de bedste Værelser i Huset. Da han laa med Klæderne paa, som han var kommet fra Rejsen, stod han strax op og sagde dem i en bestemt Tone, at de fik ej andet Værelse end det, der var dem anvist, hvorpaa de truede ham og raabte: «Den Teufel sollen Sie haben, wenn Sie uns nicht ein anderes Zimmer geben,» paa hvilken Trudsel han sprang ud af Døren til Køkkenet og greb en stor Øxe og sprang lige imod dem og sagde: «Ere I komme som Røvere

skal I ogsaa behandles som Røvere,» og havde bestemt ogsaa hugget dem ned med Øxen, dersom de ikke havde flygtet ud paa Gaden, hvorpaa de søgte deres Chef, som strax kom. Denne var en meget honet Mand, og da det blev ham forklaret, hvorledes de havde opført sig, slap min Fader med, at han ventede, at hans Folk for Fremtiden vare deres Liv sikre i hans Hus, hvortil min Fader svarede, han kun havde handlet som enhver, der trues af sin Fjende, nemlig kun villet forsvare sit Liv og sin Familie mod Overfald. Senere havde han en Del Jægere i Kvarter, som drak sig fulde, og en Underofficer trak blank; denne afvæbnede han og sendte Bud efter Vagten, som kom og arresterede Underofficeren; Jægerne vare Englændere. Jeg anfører kun dette fra 1807 for at vise, hvad man er udsat for, naar man har Fjenden i Landet og ikke kan finde sig i at bøje sig for hans Fordringer.

Aaret efter, nemlig 1808, havde vi de spanske Tropper her. Det var bestemt, at de tilligemed franske Tropper, som senere skulde komme, skulde gjøre en Landgang paa Sverig. Spanierne, som vare komne til Sjælland, gjorde Rebellion og bleve afvæbnede og sendte tilbage til Frankrig; de, som vare i Fyen, slap bort herfra til den engelske Flaade, som laa i Bæltet.

1811 byggede min Fader den Gaard, jeg beboer, og solgte den ved Bjerbygades Port og flyttede herop 1812 i Maj og anlagde Købmandshandel. Det kunde enhver dengang uden at have lært det. 1813 kom Pengereduktionen, som var en Statsfallit; thi Staten, som dengang ejede Banken, indløste den cirkulerende

Seddelmasse ved at give 1 Rigsbankdaler i Sedler for 6 Rdl. 1 Rigsdaler 1 $\text{¥} 8 \text{ } \beta$ ($1\frac{1}{4}$ Rd. Courant) var 1 Sølv-specie; men paa den Tid var Coursen paa Sedler saa slet, at 120 Rigsdalers Sedler maatte der til at indløse en Sølvspecie, altsaa 1 Rigsdaler Seddel var kun lig 1 Skilling Sølv. Ved denne Reduktion blev min Fader ruineret, da ikke de faste Prioriteter bleve saaledes omskrevne; men naar de havde staaet fra 1807, blev de i Rigsbankdaler ligesaameget som i

Rigsdaler, og deraf havde han i sine Ejendomme en Del, medens han for Gaarden ved Bjerbygadesport, som var solgt 1812, fik Rigsdaler Sedler, som nu han skulde have dem betalte, ikke var mere end som sagt 120 deraf en Species. Det vil være for vidtløftigt at forklare alt dette her, og Meningen med at jeg anfører det er kun, at Handelen gik tilbage, og for at hjælpe derpaa købte min Fader 1817 en Hestemølle med Jorder heri Byen uden at udbetale noget deraf; den kostede 18000 Rigsbanksdaler, da Coursen endnu dengang var slet, saaledes at det vel

ej var over 3000 Species, men da Coursen efter 1820 blev højere, var det 9000 Species, og skøndt Mollen blev drevet med Flid og var af min Fader indrettet med Skalkværn, saa var det, uagtet min Flid og Paapassenhed ved den, dog ej muligt at komme videre end til at svare Skatter og Renter. Jeg maatte rejse stadig til Kjøbenhavn og sælge Gryn, navnlig Perlegryn maatte jeg kjøre ind med. Det var svære Rejser formedelst den i den Tid slemme Vej. Jeg kunde saaledes være paa Vejen herfra til Kjøbenhavn fra om Morgenen Kl. 4 til anden Dags Middag, naar alt gik heldigt, og jeg ikke hvilede mer end det nødvendige, for at Hestene kunde bede paa Vejen. Vi vare saaledes egentlig Møllere og Avlsmænd indtil 1826. Jeg siger vi; thi det gik alt ud over mig, da min Fader var svag og ej kunde befatte sig meget med det, saa meget mere som hans Humør havde lidt meget. Min Moder derimod holdt sig bedre og passede Huset med den største Flid og Økonomi. Min Broder var efter sin Confirmation ogsaa ved Handelen; men, da her var for lidet at bestille, bestemte han sig for Aarene mellem 20 og 25 til at blive Kunstmaler, hvortil han havde Lyst og Geni. Da han indsaa, at ved Handelen her kunde han ikke bringe det til noget, saa lagde han sig efter Dyrming og malede paa Dyrmalers Gebauers Atelier. Han bragte det paa faa Aar temmelig vidt; men da jeg 1826 havde overtaget Handelen, og den begyndte at gaa ret godt, gik han fra Kunsten og tog hjem og hjalp mig, og jeg tog ham da i Compagni med mig.

Som sagt 1826 overlod min Fader mig **Boutikken**,

men uden Varer og uden Penge. Jeg fik imidlertid Credit i Kjøbenhavn hos de Handlende, som min Fader havde handlet med, skjønt de havde tilgode hos ham, men de ansaae mig for flittig og stræbsom, og de tog ikke fejl. Jeg fik i Oktbr. 1826 saaledes et helt Læs Varer, hvorpaa jeg alt i alt havde betalt 400 Rdlr., og jeg antager, det var vel imellem 2 og 3000 Rdlr. værd, da der var Colonial, Manufactur og Isenkran, de grove Varer gik til Soes. Jeg kjørte som sædvanligt ene hjem dermed, og min Glæde over at være kommet saa vidt var saa stor, at da jeg gik bagved Vognen op ad Bankerne i Skoven ved Overdrevskroen, dansede jeg af Glæde, og Fremtiden stod som en lysende Engel for mig, skjønt jeg hverken havde Huus som mit eget, Næring til Stedet eller vidste, dersom jeg ikke fik den (nemlig Næring), hvor jeg skulde faa mit Læs Vare betalte. Men mit faste Haab til Forsynet og min Ungdomskraft samt den *Trost*, at jeg nu havde Haab om at kunne skaffe mine gamle Forældre en nogenlunde sorgfri Alderdom — det var nok. Ikkun den, som har levet i Næringssorg med kære, redelige og stræbsomme Forældre, som ikke havde andre at støtte sig til end som saaledes her var Tilfældet med mig, kan ret føle hvad det er at være kommet dertil, at man har det faste Haab, at nu ere deres gamle Dage sikrede for Næringssorg, og dertil troede jeg mig nu at være kommet, og Gud havde bønhørt mig, at jeg var det.

Handelen gik godt, Møllen vedblev jeg at passe tillige med Jorderne, og min Broder stod mig trolig bi.

Decbr. 1856.

For en Del Aar siden paabegyndte jeg en Oversigt over mit Liv, saavidt jeg erindrer, til noget efter at jeg var bleven Kjøbmand i 1826. Til denne

Oversigt slutter nærværende sig. Grunden til denne Bemærkning er, at jeg for Tiden opholder mig som Landstingsmand heri Kjøbenhavn og ikke har den Oversigt ved Haanden.

I 1826 begyndte jeg for egen Regning som Kjøbmand en Detailhandel og forenede dermed efterhaanden et Opkjøb af Huder og Skind, samt af saadanne Sager, som bleve kjøbte af Opkjøbere paa Landet, deriblandt af Kobber og Tin m. m. Min Broder tog jeg i Kompagni og forbleve vi ved at handle sammen og havde foruden Detailhandel lejet en Boutik paa Hjørnet af Torvet og Smedegade i den Gaard, som nu ejes af Ch. Beck, hvilken Handel min Broder bestyrede. 1830 giftede jeg mig, og da ophørte vort Interessentskab, og han overtog Handelen bemeldte Sted for sin egen Regning.

Jeg blev gift med en Datter af Forligskommissær Hausen, som havde ejet Ødemark og boede paa den Tid i den Gaard, som nu ejes af W. Petersen paa Smedegade, hvortil hørte Vænget bagved Gaarden, hvoraf jeg, da min Svigerfader solgte Gaarden nogle Aar efterat vi vare blevne gifte, købte et Stykke og lagde ind under min Have. Han døde før han endnu var fraflyttet Gaarden, i 1838. Han var Slesviger af Fødsel, en meget agtet Mand og en herlig Familiefader. Hans Kone var død en Del Aar tidligere, hun var født i Bromme Mølle, hendes Fader var Møller Jørgensen, hvis Sønesøn endnu er der som Ejer af Møllen. Min Kone er født 8de Novbr. 1798 paa Ødemark. Hun styrede Faderens Husholdning efter sin Moders Død, indtil hun blev gift med mig. I mange Aar før vi bleve gifte havde jeg hende kjær, men turde ikke begjære hendes Haand, da jeg ikke var i den Stilling, jeg kunde ernære en Kone. I Novbr blev jeg forlovet med hende, og vi blev gifte den 5te Maj 1830 og levede et inderlig lykkeligt Ægteskab sam-

men indtil 5te Juni 1853, da hun døde af en uhelbredelig Sygdom efter omtrent $\frac{1}{2}$ Aars Sygeleje, den saakaldte Breit'ske Sygdom, en Slags Vattersot. Mit Tab var stort, og min Sorg var dyb; thi hun var for mig og mine kjære Børn alt. Vi havde 7 Børn sammen, hvoraf de 3 — 2 Døtre og en Søn — døde ganske smaa. Mine nu levende 4 Børn ere mit et og alt, de har hidtil gjort mig saa megen Glæde, og med Guds Hjælp ville de gjøre det indtil min Død. Den ældste Hans Jacob -- opkaldt efter en Broder til min Kone, som var Lieutenant i Søetaten — er født den 11te Januar 1831. Han var meget svag, da han blev født, som Følge af, at han fødtes for tidligt; han havde næppe Negle eller synderlig Haar. Imidlertid ved Guds Velsignelse og sin Moders ualmindelige omhyggelige Pleje lykkedes det dog, at han levede og blev efterhaanden rask. Han er nu min Afløser i Handelen til min fulde Tilfredshed. Derefter er Theodor Valentin, som er opkaldt efter min Kones Fader, han er født den 25de Marts 1834. Han blev Student med bedste Character fra Slagelse Skole 1851, bestemte sig derefter for at indtræde som Elev i den militære Højskole og lykkedes det for ham saaledes, at han bestod Adgangsprøven i Marts 1853 og blev Elev med Lieutenants Anciennitet. Han er nu i ældste Afdeling og skal afgaa fra Højskolen i Marts 1857, naar han bestaar sin Afgangs Examen, hvortil jeg inderlig beder Gud give ham Lykke. Den 3die er Philip Julius, han er født 11te Juli 1838, blev Gymnasiast i Sorø 1854 og bliver med Guds Hjælp færdig der, saa at han bliver Student i Avgust 1857. Navnet Philip har han efter en Ven P. T. Ree,

som var Kjøbmand i Hamburg og døde 1848. Den 4de er Martine Hedevig, opnævnt efter sin Moder; hun er født 15de April 1840, et velsignet, ælskværdigt, inderligt rart Pigebarn, som med den største Kjerlighed og Omhyggelighed forekommer alle de af mine Ønsker, som hun troer at kunne opfylde. Hun mistede sin kjære Moder tidlig, men Gud var hende og mig god. En ældre Dame, Jomfru Hegelund, som havde plejet min Kone i den sidste Tid af hendes Sygdom, blev hos mig $\frac{1}{2}$ Aar derefter, og hendes godmodige Character og dannede Væsen vedligeholdte Hedevigs Barnlighed, saaledes som hun fordringsløs var efter sin Moder. Jomfru Hegelund var meget svag og ønskede at trække sig tilbage hos en Søster, men skaffede mig til Husbestyrerinde en Cousine af min Kone, Frøken Jørgensen, som tidligere havde været i vort Hus. Hun er Hedevig en kjær Veninde, og saaledes gaar nu alt til Beroligelse for mig, og Gud give jeg fremdeles maa sige det. Ved mine Børn føler jeg mig saa inderlig lykkelig. Dertil kommer, at Theodor er blevet forlovet med en Pige, som er inderlig rar, og som jeg troer jeg elsker lige saa højt som mine Børn.

Den lykkeligste Tid af mit Liv staar i de foregaaende Linier og vil vist med Glæde blive læst efter min Død af mine Børn (mulig ogsaa før den Tid), hvad der end nu forestaar mig, inden jeg skal vandre herfra. Men da den gode Gud har indtil denne Dag gjort saa meget for mig, vil han vist ogsaa sørge for mig til min sidste Ende, som jeg imødeser med Rolighed og Haab om et evigt Liv, hvor jeg bliver forenet med mine Børns Moder og alle mine

Kjære, og at han vil lade sin Velsignelse imod mig gaa over paa mine Børn, navnlig den aandelige Velsignelse at elske Gud over alle Ting i fast Tro paa hans Søn Jesus Christus vor Frelser.

Mine Børn kjender min Virksomhed og kan med Hensyn hertil udfylde hvad der mangler. Imidlertid maa jeg dog ved Lejlighed se, om jeg ogsaa kan faa dette tilført, da den har været temmelig betydelig som Kjøbmand, og ej heller som Statsborger har jeg været uvirksom, jeg troer jeg har besiddet og endnu besidder mine Medborgeres Agtelse og Tillid.

1861 Januar.

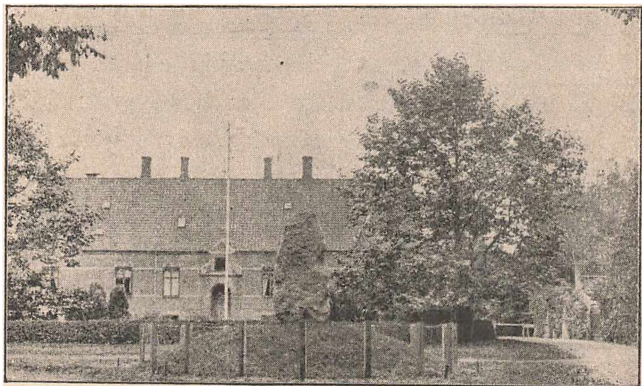
Siden jeg skrev de forestaaende tre Blade, er nu hengaaet 4 Aar. Denne Tid har bragt mig og mine kjære Børn megen Lykke og Glæde. Philip er blevet Student, studerer med megen Flid til at blive Civil-Ingenieur, og naar alt gaar vel, venter han om et Aar at blive færdig. Han er forlovet med sin Clara, som han i saa mange Aar har elsket; hun er et elskeligt rart Væsen, som vist vil gjøre ham lykkelig, og han vil vist gjøre alt, for at de kunne blive det.

Theodor er gift med sin Emilie, de har en Søn, som bliver 3 Aar til Avgust, Hans Henrik. De lever inderlig lykkeligt sammen, thi Theodor paaskønner, han har faaet en saa inderlig rar Kone.

Hans Jacob er ogsaa gift, og ligeledes han er inderlig lykkelig med sin Marie, Emilies Søster. De har ogsaa en Hans Henrik, som i denne Maaned er 1 Aar gammel, de boer i mit Hjem. Jeg kalder det mit Hjem og ønsker, at jeg maa kalde det saaledes til min Dødsdag, og derfor vil vist Jacob og Marie nok sørge, thi de gjøre alt, hvad dem er muligt

ved deres Kjærlighed til mig derfor. Jacob styrer Handelen med udmærket Dygtighed og Interesse. Jeg er kun paa Raad med, men derved stadig inde i hele Forretningen og saaledes fuldt beskæftiget.

Hedevig blev gift den 30de Oktbr., nu lidt over 2 Maaneder siden, med sin Buchwald, en herlig og brav Mand, som elsker hende højt. Han er Lieutenant i Søetaten. Det er jo et stort Savn for mig, at jeg maatte miste hende, men den Glæde at vide

hende lykkelig, erstatter det fuldelig. Hun er et sjældent kærligt Væsen, og Buchwald vil vist paa-skjønne det.

Jeg boer nu fra den Tid Jacob blev gift, April 1859, her paa Antvorskov; han bragte sin Kone hjem om Aftenen Dagen før Skærtorsdag, og som han kom, tog jeg herop samme Aften. Det var et alvorfuldt, et højtideligt, men et *kjært Øjeblik*, da jeg sagde til ham og hans Kone: «Velkommen, tag nu Bopæl her, jeg flytter altsaa til Antvorskov for at give Plads for Eder». Hans Svar var en *rystende*

kjærlig Følelse, som udbrød i Hulken. Ingen flere Ord kunde udtales, hverken af ham, hans Kone eller mig; kun min Velsignelse ønskede jeg dem og kørte.

1864.

Hvad jeg har gjort for min kjære Broders Kone og Børn, kjender mine Børn, og paaskønnes af hende og hendes Børn i fuldeste Maade. Min Broder døde i Juni 1851.

I 1863 delte jeg med mine Børn. Jacob overtog da Handelen for egen Regning. Philip er polyteknisk Kandidat med bedste Karakter og gift. Han er Kjøbmand i Bisserup i det Etablissement, jeg der anlagde for Kornhandelen og siden har drevet. Jacob har foruden Gaarden og Handelen i Slagelse Etablissementet, jeg har anlagt ved Mullerup. Jeg boer her paa Antvorskov, hvor jeg har bygget mig et smukt Hus og anlagt en Have, hvor gamle Antvorskov med Have har været, samt et Teglværk, som drives af mig og giver mig en god Indtægt.

1869.

Nu er jeg snart 72 Aar, jeg har kjøbt Herthalund og forenet det med Antvorskov. Ved Herthalund er godt Ler, og Teglværkets Drift giver godt Overskud. Jeg vil dog bemærke, at jeg 1838—58 har været Formand som Borgerrepræsentant, i de Roskilde Stænder 1842—46 og i Rigsdagen 1854—58 og er endnu saa rask, at jeg kan føre Tilsyn med Teglværket. Det ønsker jeg, at mine Børn bør efter min Død beholde og drive i Forening, dog maa de have frie Hænder til at gjøre med Antvorskov hvad de finder rigtigst, thi Tiderne kan jo forandre sig.

Bemærkninger af Theodor Schou.

Afhandlingen findes i Manuskript. Af et Tillæg til Berling'ske Tidende Nr. 55 rimeligvis af 1805 ses følgende Bedømmelse:

En Afhandling om de smaa Kjøbstæders nærværende. Forfatning i Henseende til de Hindringer, som standse deres Opkomst med Devise: Hvor Statens Velfærd o. s. v., som indeholder adskillige gode Bemærkninger i denne Henseende, blev tillagt en Belønning af den 1ste Sølvmedaille.

Hans Henrik Schou byggede Magasiner ved Bisserup, ved Mullerup og ved Vellerup til Modtagelse og Afskibning af Korn. Det var for de Tider meget fortjenstlige Foretagender, som vidnede om et skarpt Blik for Omsætningsforholdene, der i Slutningen af Tyverne vare begyndte at komme under bedre Forhold efter de for Danmark meget trykkende Tider.

Magasinet i Bisserup toges i Brug i 1835, den ved denne Lejlighed holdte Indvielsestale er bevaret, uden Angivelse af hvem der har holdt denne Tale. De andre Magasiner ere senere byggede. Jeg erindrer fra min Barndom, at der kom en Deputation af Bønder fra Løve Herred, som overrakte min Fader en Sølvpokal af Taknemmelighed for den Fordel, Mullerup Magasin skaffede Egnen.

Talen ved min Moders Begravelse 9de Juni 1853 (af Pastor Leuning) er bevaret.

STAMTAVLE

over

Familien SCHOU

til Slutningen af Aaret 1896.

Michel Madsen, Borger i Kallundborg, g. 1727 m. **Bertha Kirstensdatter**, Datter af Kirstine Madsdatter, † 1747 i Holbæk. Søn:

Abelin Christian Michelsen, f. 1733 i Kallundborg, g. 1758 m. **Margrethe Dorteia Hansdatter Kabuse**, f. i Fyen † 1789—90. Sønner:

1. **Hans**, døbt 1760 i Søndersted Kirke (Annex til Ondløse).
2. **Hans Abelin**, f. 29. Febr. 1764 i Qvellinghøj, døbt i Stenløse Kirke, † 30. Okt. 1833 i Slagelse, g. m. **Mette Katrine Hansen**, f. i Præstø Mølle 1765 (Faderen Hans Espersen, f. i Nyord, Skipper, senere Møller, Moderen Judithe Jørgensdatter, f. i Præstø) † 6. Marts 1837 i Slagelse. Sønner:

A. **Hans Henrik Schou**, f. 17. Marts 1797 i Præstø Mølle, † 17. Marts 1870 paa Gl. Antvorskov, g. 5. Maj 1830 m. **Martine Hedevig Hansen**, f. 8. Nov. 1798 paa Ødemark (Faderen Valentin Hansen, f. i Sønderjylland † 1. Marts 1838 i Slagelse, Moderen, Datter af Møller Jørgensen i Bromme Mølle, var død tidligere) † 5. Juni 1853. Børn, alle f. i Slagelse:

- 1) **Hans Jacob Schou**, f. 11. Jan. 1831, g. 16. April 1859 m. **Marie Henriette Cathrine Mariboe**, f. 20. Marts 1838. Børn:

a) **Hans Henrik Schou**, f. 20. Jan. 1860, g. 6. Juni 1885 m.

Anna Marie Mercedita Krogh, f. 26. Marts 1862. Børn:

(1 Hans Jacob, f. 20. Aug. 1886.

(2 Ellen Margrethe, f. 15. Okt. 1887.

(3 Clara Elisabeth, f. 11. Juni 1889.

(4 Hedvig,

(5 Frida Marie } f. 16. Juni 1891.

- b) **Sophie Hedvig**, f. 28. Juli 1861, g. 24. Mai 1890 m. **Jacob Aall Bennevie Heuch**, f. 17. Sept. 1862. Sonner:
(1 Johan Christian, f. 30. Mai 1891.
(2 Halvor, f. 10. Juni 1894.
- c) **Clara Maria**, f. 15. Jan. 1862, g. 21. Dec. 1884 m. **Fredrik Adolph Krog**, f. 3. April 1855. Datter:
Karen, f. 4. Juli 1889, adopteret.
- d) **Poul Max Müller Schou**, f. 28. Nov. 1864.
- e) **Knud Valdemar Schou**, f. 7. Juni 1866.
- f) **Carl Albert Schou**, f. 17. Marts 1868, g. 2. Okt. 1895 m. **Vilhelmine Frederikke Adelaide Hauch**, f. 12. Jan. 1874. Son:
Kai, f. 5. Sept. 1896.
- g) **Ellen Kristine**, f. 22. Juli 1869 † 22. Maj 1873.
- 2) **Medea Catarina**, f. 10. Sept. 1832 † 1. April 1833.
- 3) **Theodor Valentin Schou**, f. 25. Marts 1834, g. 4. Okt. 1857 m. **Emilie Signe Johanne Mariboe**, f. 10. Aug. 1833. Børn:
a) **Hans Henrik Schou**, f. 19. Aug. 1858, g. 31. Aug. 1883 m. **Christianna Georgia Marstrand**, f. 19. Maj 1862. Børn:
(1 Hans Heurik, f. 10. Sept. 1884.
(2 Magdalene, f. 27. Juni 1886.
(3 Julie Margrethe f. 24. April 1888.
(4 Elisabeth, f. 27. Juni 1891.
(5 Poul Ejnar f. 23. Febr. 1895.
- b) **Kristjan Vilhelm Schou**, f. 12. Nov. 1859 † 13. Nov. 1859.
- c) **Kristjan Vilhelm Schou**, f. 23. Marts 1861.
- d) **Rudolf Jakob Schou**, f. 27. April 1862, g. 9. April 1895 m. **Marie Kristine Meyer**, f. 13. April 1872. Datter:
Hedvig Emilie, f. 4. Juni 1896.
- e) **Otto Theodor Emil Schou**, f. 4. Juni 1864 † 29 Marts 1868.
f) **Ejnar Viggo Schou**, f. 15. Jan. 1866.
- g) **Ingeborg Emilje Schou**, f. 6. Juli 1867 † 16 Marts 1868.
- h) **Bodil Sophie Schou**, f. 27. Sept. 1870.
- i) **Erik Sparre Schou**, f. 17. Nov. 1873.
- 4) **Frederik Ludvig Schou**, f. 11. Juni 1836, † 7 Uger gl.
- 5) **Martine Hedevig**, f. 12. Maj 1837 † 7. Marts 1840.
- 6) **Philip Julius Schou**, f. 10. Juli 1838, g. 8. Aug. 1862 m. **Clara Marie Buch**, f. 23. Marts 1839. Børn:
a) **Sven Holger Schou**, f. 10. Juni 1877.
b) **Ingeborg Nanna Schou**, f. 17. Juli 1878.

- 7) **Hedevig Martine**, f. 15. April 1840 † 2. Dec. 1889, g. 30. Okt. 1860 m. **Vilhelm Adolph Buchwald**, f. 19. Dec. 1833. Datter:
Johanne, f. 3. Jan. 1864, adopteret, g. 29. Dec. 1883 m.
Lars Christian Brun, f. 2. Juli 1854. Børn:
(1 Erik, f. 29. Nov. 1884.
(2 Gerda, f. 23. Aug. 1887.
✚ (3 Marie, f. 23. Aug. 1887 † 27. Juni 1888.
(4 Olaf, f. 23. Juli 1890.
(5 Inger, f. 21. Jan. 1894.

- B. **Frederik Ludvig Schou**, f. 22. Sept. 1800 i Slagelse † 5. Juni 1851, g. 16. Nov. 1836 m. **Arine Christine Werlin**, f. 2. Febr. 1810 † 20. April 1892. Børn:
1) **Ludvig Abelin Schou**, f. 11. Jan. 1838 † 31. Aug. 1867 i Florens.
2) **Vilhelmine Emilie Schou**, f. 31. Jan. 1840 † 4. Nov. 1886.
3) **Hans Henrik Frederik Schou**, f. 29. Dec. 1841.
4) **Ida Arine Schou**, f. 17. Juni 1843.
5) **Peter Alfred Schou**, f. 8. Okt. 1844.

